

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a patra după Paști, a slăbănogului

Pace vouă, fiilor! Eu trebuie să fiu mereu cu voi, măi fiilor, și trebuie să grăiesc cu voi ca să fiu cu voi. Cei ce sunt împreună, dacă ei nu grăiesc unii cu alții, dacă nu-și grăiesc, e totul greu, totul fără lumină și fără dragoste, căci Eu cu cuvântul am făcut lumina, și am spus să fie lumină, și s-a făcut lumină după ce am spus.

O, aveți grijă, fiilor, de lumină, de cuvânt între voi, ca nu cumva să vă ispitească satana dacă stați despărțiți cu inimile și cu cuvântul cel dinăuntru, ca nu cumva să cădeți în suferință, o, fiilor.

Sunt Domnul Iisus Hristos și sunt mereu cuvânt peste voi, ca să vadă Tatăl că am grijă de voi, și ca să vadă diavolul că Dumnezeu este cu voi și să se teamă diavolul, fiilor. O, arătați și voi aceasta, arătați-i celui nevăzut, dar veghind pe urma voastră ca să vă prindă cumva neveghind sau goi de duhul cel din cer între voi. O, stați în cer, fiilor. Duhul grăirilor sfinte dintre voi, aceasta vă ține în cer, dimpreună cu dragostea de Dumnezeu dintre voi, iar altfel de dragoste nici să se pomenească la voi, căci voi sunteți iubiții Domnului. Amin.

O, nu pot prea mult să vă las fără cuvântul Meu de peste voi. E grea purtarea coborârii Mele, a venirii Mele cuvânt pe pământ, dar e greu fără cuvântul Meu cel rostit, care lucrează prin rostirea lui, că iată, cer vouă să așezați înaintea Mea rugăciune pentru luminarea gândului cel bun al neamului român, că e mare dușmănie și e urâtă bătălie în inimile celor ce se vor mari, pe scaune mari, iar Eu, Domnul, Mă zbat cu toate puterile cerești să am grijă de acest pământ și neam, căci am lucrarea cuvântului Meu în mijlocul lui și am de împlinit Scripturile cele de apoi prin lucrarea cuvântului Meu, căci Tatăl Mă așteaptă, ca să se poată așeza apoi masa zilei celei mari, ziua slavei Domnului, căci Dumnezeu a zis pentru sfârșit: *«Noi le facem pe toate!»*, și trebuie să rămână apoi slava Noului Ierusalim, cerul cel nou și pământul cel nou, precum este scris.

O, fiilor de peste tot ai acestui cuvânt de creștere de sus, luați de la izvorul său cuvântul Meu și stați atenți și harnici la împlinirea lui, că altfel vă scrie diavolul că sunteți fiii neascultării. Căutați, fiilor, să aveți între voi trăiri duhovnicești, petreceri cu Mine și cu sfinții, și nu stați uscați de ele, că nu puteți voi duce fără cei de sus ispitele pe care nu le cunoașteți a fi ispite, o, nu puteți dacă darul Duhului Sfânt nu este în voi și între voi cu lucrare multă și mereu vie, de la care să se hrănească, să se îndulcească duhul și puterea Lui în voi și între voi. O, nu stați încruntați sau reci cu inima sau cu fața sau cu duhul, căci cel tăcut are de ascuns, de vreme ce nu are ceva de arătat și de grăit, și este dovedit nelucrător, nepăsător, și numai tăcere și numai încruntare dovedește cel plin de nepăsare. O, nu veți putea până la capăt, și nici în vreme de ispite nebănuite nu veți putea să vă descurcați dacă nu veți sta în lumină pentru cele din voi, că nu știe omul dacă sunt bune sau rele cele din el, și de aceea trebuie scoase la lumină toate cele dinăuntru ale omului.

Nu-și poate omul vedea singur greșeala dacă are ceva greșit în el. Nu știe singur omul dacă e totul bine înăuntrul lui, iar Eu, Domnul, de aceea am spus că nu e bine să fie omul singur, iar omul cel ajutat mereu de cei din jur, o, numai acela nu este om singur, iar altfel el este ascuns și poate face fapta lui Cain, fapta cea pe ascuns, ori de ce fel ar fi ea, că iată, are omul obiceiul să-și țină parte înaintea lucrării luminii, care le învederează pe toate, și are obiceiul rău să se dea de partea diavolului în clipa când i se acuză greșalele lui. O, să nu semene cu diavolul inima și lucrarea celui îndreptat din lături în vremea greșalelor lui. Să nu se mâhnească cel îndreptat atunci când este vegheat și îndreptat, și, mai ales, să nu fugă de veghea cea de peste el, căci fără veghea aceasta, poate diavolul peste om.

O, măi fiilor învățați din cer, iară și iară vă spun: dacă vreți să vă feriți de păcat, de prostie, să nu stați niciodată după cel ce vă încântă sau îl încântați, ci să căutați după cel ce vă povățuiește și vă îngrijește mântuirea și sufletul. Eu așa v-am învățat pe voi. Dau mereu, mereu să vă învăț, căci am grijă să vă feresc de ispite, măi fiilor, și mai ales de suferințe. Sunt două feluri de suferințe. Pentru cei înfrânați este un fel de cercetare, este pentru slava lor cea de sus, care vine pentru înfrânarea lor cea de pe pământ, așa cum și Eu am suferit. Dar pentru cei neînfrânați, cercetarea vine ca pedeapsă, nu ca strălucire de har, nu ca să semene ei cu Domnul la suferință și la încercare prin răbdare, ci vine ca bici suferința, nu vine ca la Iov, nu ca la Lazăr, care a murit pentru slava Domnului prin această minune care s-a arătat pe pământ.

O, multă înțelepciune trebuie celor ce stau pe cale cu Domnul, măi, fiilor. Eu aceasta fac când grăiesc cu voi, când Mă uit peste voi și grăiesc apoi cu voi. O, nu trebuie omul să se ascundă în el și să arate aceasta, după ce Eu, Domnul, dau să umblu în cele dinăuntru ale lui când vine a-cest prilej, ci trebuie să se dea luminii și să se tragă spre Mine cel cercetat, că Eu voiesc multă lucrare între voi, și de la ea să vină pacea cea multă, armonia cea sfântă să vină, înțelepciunea de sus să-și facă în voi cuib. Aduceți-vă aminte de cuvântul care spune: *«Mâniați-vă, dar nu greșiți, iar de cele ce ziceți în inimile voastre, întru așternuturile voastre să vă căiți apoi»*. O, așa să jertfiți voi jertfa dreptății, și numai așa să nădăjduiți în Domnul, iar altfel nu, și iată, fiecare se culcă și se odihnește așa cum își așterne, precum este scris.

O, Mă uit peste toți și peste tot pe unde sunt sau au fost creștini care cred sau au crezut venirii Mele de azi în cuvânt, și spun unora din ei, celor mai închiși și mai fără de lumină în lucrarea lor față de coborârea Mea cea de azi, și le spun lor așa:

O, ar fi fost să vă placă să stați lângă cei ce vă lucrează pe voi pentru cele dinăuntru ale voas-tre, iar dacă nu vă place, aceasta înseamnă că nu vă place cu Mine și lângă Mine, măi fiilor, ci vă place liberi și fără de veghe. O, iată, așa este omul cu Dumnezeu, așa cum a fost Adam; nu i-a plăcut cu Mine, nu i-a plăcut, ci s-a tras de sub întrebarea Mea de peste el, de sub grija Mea pentru viața lui. O, nu vrea omul altfel nici în ruptul capului, ci se ascunde de Dumnezeu și nu-și arată inima, așa cum nici Adam nu și-a arătat-o când am dat Eu să i-o arăt și să i-o curățesc, și nu s-a mai dat Adam lui Dumnezeu, iar păcatul din el l-a pribegit de tot, l-a înstrăinat de tot.

Se pomeneste bisericește în ziua aceasta lucrarea Mea din sâmbăta aceea când M-am suit la Ierusalim și, trecând pe lângă poarta oilor, am găsit la scăldătoarea Vitezda un om neputincios de treizeci și opt de ani, care nu putea merge decât greu de tot, și ar fi voit el să se vindece la scăldătoarea cea vindecătoare peste cel ce intra întâiul în apă la venirea îngerului vindecător pentru cei ce se vindecau prin darul lui, căci era el îngerul scăldătorii, precum orice de pe pământ care are înger de la Domnul. I-am spus Eu celui slăbănog atunci: *«Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă!»*, și i-am mai zis apoi când iar l-am întâlnit: *«Te-ai făcut sănătos, dar ai grijă, să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ție și mai rău!»*. O, ar fi fost greu, după ce a ispășit treizeci și opt de ani pentru păcate făcute până în ziua când Eu l-am întâlnit, ar fi fost greu să-și mai facă rost de suferință și mai grea, dacă s-ar fi lăsat pe mai departe spre păcat, și de aceea i-am spus celui ridicat din slăbănogire: *«Nu mai păcătui!»*. De milă i-am spus, de milă spun la toți oamenii să nu mai păcătuiască, să nu se mai ascundă în ei cu păcatul, că e greu pe pământ, și vin suferințe pentru păcat pe pământ, vin pentru ispășire, ca să mai curețe suferința din păcatele omului, dar omul nu vrea să se tragă din fața sau din preajma păcatului care stă în calea omului sau care este căutat de om.

O, Se bucură Duhul Meu când pot să Mă așez în carte cu cuvânt de învățătură pentru om. Bucură-te și tu, poporul Meu, când vin la tine cuvânt, că pentru tot omul grăiesc, și voiesc să se folosească mulți de povața Mea cea plină de milă pentru om, fie el om drept, fie el slăbănogit de păcate care-i slăbănogesc sufletul, mai grea slăbănogire ca aceea care se așează pe trup.

Acum, fii ai cuvântului Meu, luați din gura Mea îndemnul la rugăciune. Puneți pe masă cuvântul rugăciunii voastre și cereți Domnului veghe sfântă peste pământul și cerul și neamul

român, cereți mereu, fiilor, că multă pace trebuie să întăresc Eu acum, și pornesc acum cu toate puterile cerești și Ne așezăm peste tot înă-untru și la hotare și afară, căci înăuntru se zbat cei dornici de mărire și care n-au nimic din Dumnezeu în ei, dar vor să se așeze ei pe scaunele de sus și să domnească ei peste neamul Meu român și peste țarina lui și să-și facă ei voia, și iată-i cum folosesc ei peste tot cuvântul minciunii, limba cea lungă și fără de adevăr în ea, dușmani ai neamului, după lucrarea lor, și n-au aceștia frică de Dumnezeu, dar le-o voi da Eu cu sila și o vor avea de nevoie, că multă jale trimit ei spre cei din cer prin joaca lor cea plină de semeție, plină de păcat.

O, e de veghe mult și mereu. Vegheați cu Mine și cu cei din cer, fiilor. Strigați cu gurița ca să vă aud și să fac rod din rugăciunea voastră peste poporul român, căci oastea cerească e fără de număr și stăm în lupta cea pentru biruință, fiilor. Strigați-Mă să le fac vad celor mai curați la inimă, ca să-i așez Eu la cârmă, și nu să se așeze cei nedrepti, nu ei pe scaunele cârmuirii peste toate. O, rugați-vă așa cum știți că este dorul Meu, și cereți să se îplinească el, că mare iubire aduce celor din cer rugăciunea voastră, și lucrăm toți, lucrăm cu iubire, voi și cu Noi, fiilor. Iar cei răzvrățitori din lături, dacă nu știu să fie cuminți, trebuie să învețe, forțați fiind de sus, din orânduiala care vine de sus pe pământ împotriva celor trufași. Amin.

O, rugați-vă pentru cele de sus pe pământ, rugați-vă să vină, o, fiilor. Amin, amin, amin.

28 aprilie/11 mai 2014